

תת"ע 4419/12/20 - מדינת ישראל נגד פאדי עבד אלנור

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 4419-12-20 מדינת ישראל נ' עבד אלנור
תיק חיצוני: 90514745166

בפני כבוד השופט ארנון איתן	מדינת ישראל
המאשימה (המשיבה)	
נגד	
הנאשם (המבקש)	פאדי עבד אלנור

החלטה

בפני בקשה לעיון חוזר בהחלטתי מיום 21.4.21 בה דחיתי את בקשת המבקש לביטול פס"ד שניתן בהעדרו.

1. ביום 11.12.20 הוגש כנגד המבקש כתב אישום בגין עבירת מהירות מיום 16.11.19, וזאת נוכח בקשתו להישפט.
2. ביום 21.2.2021 ובקיומו של אישור מסירה -נדון המבקש בהעדרו לפסילה על תנאי של חודש למשך שנה וקנס כספי בסך 1000 ש"ח.
3. ביום 16.4.21 הגיש המבקש בקשה לביטול גז"ד שניתן בהיעדרו. בבקשה נטען שהזימון לדיון מעולם לא נמסר לו, וכי הוא נמסר בת"ד המשותף לו ולאביו, במען הרשום כמענו הרשמי של המבקש להמצאת מסמכים. המבקש טען שהוא אינו מתגורר עם אביו אלא במקום אחר. לטענת המבקש, לבקשתו להישפט צירף ספח בו ביקש מפורשות להעביר דברי הדואר לידי בא כוחו ולא למענו הרשום.
4. המבקש טען שבאמתחתו עילות טובות להגנה מפני האישום וזאת מפאת חוסר האמינות של מצלמות המהירות. עוד הפנה לפסיקה מרובה בה בוטלו גז"ד שניתנו בהיעדר בשל חשש לעיוות דין שייגרם למבקשים.
5. במענה לבקשה טענה המשיבה שבדיון שהתקיים ביום 12.1.21, אליו לא התייצב המבקש, הורה בית המשפט על זימונו של המבקש לדיון שני, שנקבע ליום 21.2.21. ההזמנה לדיון השני הומצאה למענו הרשום של המבקש, ומאישור מסירה שנסרק בתיק עולה שההזמנה נמסרה כדיון. בנסיבות אלה טענה המשיבה שאין להיעתר לבקשה.
6. ביום 21.4.21 ניתנה החלטתי לפיה היות ובתיק ביהמ"ש קיים אישור מסירה חתום המאשר שההזמנה לדיון הומצאה לבן משפחתו של המבקש, ממילא מתקיימת חזקת המסירה ודין הבקשה להידחות. עוד ציינתי שעל המבקש הוטל עונש פסילה על תנאי וקנס על אף עתירת המשיבה להטיל עליו עונש פסילה בפועל.

7. המבקש לא השלים עם החלטה זו ועתר בבקשה לעיון חוזר. בבקשתו טען כי על אישור המסירה מופיעה חתימה הנחזית להיות חתימת אביו, אך האב מצהיר במפורש שלא הוא שחתם על האישור. המבקש צירף תצהיר מטעמו של אביו המצהיר כאמור. עוד נטען שבאישור המסירה נכתב שדבר הדואר נמסר, בהיעדר המבקש, לידי בן משפחתו. דהיינו, דבר הדואר לא נמסר לתיבת הדואר אלא לכתובת אחרת - בית האב, ומכאן ניתן להניח שהדואר חתם בעצמו על אישור המסירה.
8. המבקש הוסיף וטען שבניגוד להחלטת בית המשפט, עצם העמדתו לדין בעבירה שהוא מתכחש לה הינה בגדר עיוות דין.
9. לאחר שעיינתי בבקשה הנוספת מצאתי לדחותה. ראשית אציין כי בכל הכבוד אין באפשרותי לקבל את הטענה אודות זיוף חתימת האב. טענה זו, לפיה דוור הדואר זיף חתימה, הינה בלתי מסתברת.
10. טעם נוסף לדחיית הבקשה נעוץ בכך שהמבקש מאשר, כי מילא על גבי טופס הבקשה להישפט את כתובתו הרשומה בת"ד, אלא שלדבריו במכתב נלווה לבקשה ציין את בקשתו לשלוח את כתבי בי-דין למשרדו של בא כוחו. אעיר, שככל והבקשה להמצאת המסמכים למשרדו של עוה"ד לא נכתבה בגוף הבקשה עצמה, הרי שאין בכך כדי להטיל את האחריות לפתחה של המשיבה, שכן מה שנכתב בגוף הבקשה עצמה הוא הקובע. מעבר לכך, כל אותם מסמכים אליהם מפנה המבקש בבקשותיו (הבקשה להישפט ו/או הנספח) כלל לא צורפו לבקשות, לביסוס הנטען.
11. מכל מקום, ממילא לא התרשמתי שנגרם למבקש עיוות דין. דינו של המבקש נגזר לפסילה מותנית ולקנס ואין המדובר בעונש החורג מהמתחם הנהוג כך שלא נגרם לנאשם עיוות דין שיצדיק קיומו של דיון חוזר באישום.
12. עוד אציין כי בהתאם לפסיקה המנחה טענה בדבר אמינות מצלמות המהירות לבדה, אינה מבססת עילה של "עיוות דין".
13. בצירוף כל הטעמים שמניתי לעיל מצאתי לדחות את הבקשה.
14. המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ג' אלול תשפ"א, 11 אוגוסט 2021, בהעדר הצדדים.